

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhile:

1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.
a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Populării Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază
Nimeri singuratici à 5 cr. se vînd la „Tipografia”, șoc pe acți.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Iulie v. 1896 încep
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenți sînt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foii.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
în timp, care începe cu prima și
se termină cu ultima lună, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
și se poate de corect și legibil.Domnii abonenți vechi sînt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșiile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea.

REPRIVIRE.

Președintele, care pornește la drum
într-un greș, se oprește din când în
când în cale, măsura cu ochii distanța
ce a parcurs-o, pedecile și primejdiile ce
i-au stat în cale, — și, chiar în acea-
stă reprivire găsind o recreație de un
moment la ostenețele sale, pornește mai
departe la drum, spre ținta ce și-a propo-
s-o.Așa și noi astăzi, după o jumătate
de an de luptă grea, dela declararea „cri-
sei” încoace, ne oprim pentru un moment,
ca să aruncăm o privire retrospectivă
asupra celor ce s'au petrecut în acest in-
terval de timp, să ne dăm seamă de
greutățile cu care am avut de luptat și
să vedem ce puteri ne mai rămân pentru
a ne urma calea.Crisa s'a anunțat la început stii-
cioasă. Câțiva oameni, fără nici o însem-
nătate, au aruncat întâia peatră de in-
cercare. Ei erau aici, la Sibiu, — și răs-
vrătirea lor a fost lesne reprimată.După spatele lor însă se afla o altă
falangă de tulburători. Erau emigrații
noștri din București, în frunte cu Brote,
și tovarășii lor Slavici și Bianu, — alți
emigrați din vremuri.Lupta cu acestia ar fi fost mai grea.
Ei întrebuntau în contra noastră arme
înaintea cărora omul onest se găsește
desarmat. Ei calomniară; ei inventau tot
ce imaginațiunile lor puteau să nascoc-
cească; ei puneau apoi în sarcina no-
astră aceste produse ale propriilor lor in-
chipuiri: nația era tradată, — noi niște
trădători... Și oamenii acestia găsiu oare-
care credit la unii, — probă că au pu-
tut ținea câteva conventicole, surprinzend
pe mulți oameni de omenie în buna lor
credință.Eată însă, că cel mai valoros și cel
mai iubit dintre ei, d. A. C. Popovici,
indignat de tradarea programului națio-
nal, pe care acei domni o puneau la cale
tocmai pe atunci, pe când ne acasau pe
noi de tradare, se ridică în contra lor,
și-i dă în vileag, și-i arată lumii drept
ceea-ce sînt, și-i întuiește odată și bine
la stîlpul rușinii, de unde toți se-i vadă
și de unde se nu se mai miște.A doua falangă de „luptători” a
avut astfel aceeași soartă ca și „tiralo-
rii” lor dela Sibiu.Dar' hidra avea multe capete. De
după spatele lui Brote-Slavici-Bianu apă-
reau deja urechile stăpînului lor!!!Stăpînul lor era și este d. Dim.
Sturdza.Prin urmare, scusele dela Iași nu
erau făcute de flori de măr, — d. Dim.
Sturdza luase într'adevăr angajamente
să înăbușe mișcarea națională.Stăpînul era mare, firește, când avea
budgetul, poliția și administrația la in-
demnă; dar' totuși nu tocmai așa de
mare pe cât și-a închipuit. El a găsit
caractare maleabile, pe care le-a putut
modela, cum a voit, la o stringere de
mână, la o clipire de ochi; dar' n'a con-
tat cu alt factor, — cu *opinia publică*.
Ear' factorul acesta era, se vede, cel mai
important...Și când acest factor, *opinia publică*,
a pus la locul d-sale și pe d. Dimitrie
Sturdza, atunci „amicul” d-sale Slavici a
avut îndrăzneala să lase a se înțelege, că
și la spatele dlui Dim. Sturdza s'ar găsi
cineva, adică „Coroana română”, cum
zicea Slavici. Dar' „amicul”, somat să
spună în numele cui cutează să amestece
Coroana română în această afacere, s'a
făcut ne-aude, ne-vede și până astăzi n'a
rostit un cuvânt.În acest timp, noi, luptând și contra ce-
lor din Budapesta și contra celor din Bucu-
rești, ne-am urmat calea noastră și am făcut
tot ce am putut face. Am protestat cu
energie contra sărbătorilor milenare și
contra zilnicilor fărădelegi ce se săvîr-
șesc în seama noastră, — și am purtat
și purtăm răspunderea întreagă a cam-
paniei ce o ducem.Dar' care om cu judecată nu va
înțelege, că, în astfel de situație, pu-
team fi ce cu mult mai puțin decât în o
altă situație?Puterile partidului nostru s'au frag-
mentat, în urma intrigilor patronate
de Sturdza. Cei pe cari d-sale a reușit
să-i intereseze s'au deslipit de noi. Chiar
unii din amicii noștri, — de ce n'am
spune-o? — s'au simțit descurajați. Ear'
cei hotărîți să ducă lupta înainte trebuiau
să lupte, cum am zis-o, contra a doi
dușmani. Așa încât pe de-o parte pu-
terile ni-s'au redus, pe de alta dușmanii
ni-s'au înmulțit.Și cu toate aceste succesul pe toată linia
a fost al nostru. Cei cari au voit să
ne oprească din cale n'au putut-o face.
Descurajații s'au recules; — și din
această grea încercare partidul național
va eși mîne cu o experiență tristă mai
mult, dar' cu atât mai tare și mai oțelit.În ce a stat secretul forței noastre?
Foarte simplu: În corectitudinea noastră
și în acea opinie publică de care d.
Sturdza n'a voit să țină socoteală.Bănuiele ce s'au aruncat în contra
noastră s'au împrăștiat ca fumul, în fața
ținutei noastre demne și corecte. Calo-
mniile, cu care adversarii noștri au
căutat să ne discrediteze, s'au înfurnat
în contra lor, ca o rușine de care numai
timpul și uitarea o să-i spele.„Tribuna” a primit de atunci încoace
și din ce în ce tot mai multe manifestări
de simpatie din partea publicului româ-
nesc de pretutindena.Tinerimea universitară din Viena,
Budapesta și Cluj s'a rostit, osândind cu
cea din urmă energie politica de șobolani
pe care adversarii noștri au căutat să o
încetățenească la noi.Tinerimea universitară din România,
la rîndul ei, a dat un strălucit exemplu
de patriotism și energie.Congresul Ligei a desaprobat tactica
dlui Sturdza, al cărui amici se găsiu în
majoritate în comitetul acestei instituții,
și a ales un alt comitet, compus din oam-
eni independenți, cari să emancipeze
Liga de sub dependența exclusivă a unui
om și să o facă să devie un „sanctuar al
iubirii de patrie și de neam”.Și în toate svicolirile dușmanilor
noștri, mici și mari, ei nu întănesc decât
eșecuri și ear' eșecuri.De vor căuta să facă o a doua Ligă,
trebuie s'o afle acești domni că, întrucât
ne privește pe noi, Românii din Transil-
vania și Ungaria, Liga lor va fi făcutăavându-ne poate pe noi în vedere în pri-
mul loc, dar' nu va ave aprobarea noas-
tră și nimenea dintre noi — afară doar'
de câteva *individualități*, — nu vom sta
de vorbă cu dumnealor, cătă vreme fi vom
vede că vor să facă numai desbinări,
acolo unde interesul causei naționale cere
să fie unirea cea mai strînsă.Funcționarii publici, cari, manife-
stându-și opiniile lor, ar răpi pînea de
toate zilele familiilor lor, de oare-ce s'ar
expune să fie dați afară din posturile ce
ocupă, pot forma o Ligă dlui Sturdza,
dar' nu o opinie publică independentă,
singură care dă valoare și putere morală
actelor cu caracter public. Și Liga aceea,
încă odată, ar face chestie transilvăneană
fără *Transilvăneni*..... Ne uităm îndrît la distanța ce
am parcurs-o după o jumătate de an de
luptă, sîntem mândri că greutățile nu ne-au
frînt — și cu curaj și cu încredere
pășim înainte, siguri că încurajarea care
ni-a dat-o publicul până acum ne o va
da și de aici înainte, mai mare încă și
mai îmbărbătătoare.Antisemiții și domnitorii. La te-
legrama, ce antisemiții austriaci și germani au
trimis-o împăratului Wilhelm II, din conve-
nirea socială de Sămbăta trecută, ei au pri-
mit următorul răspuns:„M. Sa împăratul și regele s'a bucu-
rat foarte de salutul patriotic al
membrilor renunții de economia politica
din Viena și trimite mulțumita sa preafaltă
cea mai viuă (*besten Dank*) adunării. v. Plessen,
adjutant general”.În fața alegerilor. În articolul no-
stru din numărul 133, intitulat „*Noișle ale-
geri*” am atras atențiunea alegătorilor români,
ca să nu se lase ademenți nici de agenții ma-
gari și nici de agenții lui sau altor partide, nici de
agenții români, cari sub aite firme și cu alte
devisive vor să-i ducă la același scop și am
remproștat concludus conferenței naționale
dela 1887.„Dreptatea” — cu multă nedreptate și
rea credință — ni-a calificat acel articol de
„un nou atentat asupra organismului (!) parti-
dului”, și de o „schimbare de front”.Nu ne-am putut mira îndestul de acea-
stă ținută a „Dreptății”, cu atât mai virtos,
că întimpinarea aceasta ni-o face Dr. V. Bran-
nice, și nu ni-o putem explica altcum, decât
din psihologia abnormală a situației noas-
tre interne... Fiecare bănuiește, fiecare caută
scopuri ascunde, nu mai e încredere, nu mai
e bună credință. Unul și altul crede, că nu-
mai prin aceea poate face serviciu națiunii,
dacă face pe alții trădători, sau cel puțin
conspiratori, gata să facă ori-cînd atentat nou
asupra organismului nostru.Nu știm până-cînd vom merge pe calea
aceasta și ce urmări triste poate să aibă o por-
nă ca aceasta, care, așa se vede, cuprinde
cercuri tot mai largi și mai largi.Adecă noi, care am făcut tot posibilul
ca într-un timp din cele mai critice să ne
apărăm și să mîntuim organismul nostru na-
țional, noi am fi făcut „un nou atentat” asu-
pra lui? — Și asta o spune dl Dr. Branice,
ținîrul de bună speranță, care numai ieri
alaltăieri a eșit din tsmnița Vătlui cu aureola
de martir împodobit...

Într'adevăr, care e chestiunea?

Noi am ajuns în articolul nostru la con-
cluziunea: „În fața alegerilor — pasivitate, ab-
stinență!” „Dreptatea” în articolul seu ase-
menea conclud: „În fața alegerilor pasivitate,
abstinență!” Dar' ea zice: „Ne surprinde
deci foarte neplăcut, și ne umple de se-
rioase îngrijiri numărul de Duminecă al
„Tribunei”, care ajunge la altă concludsiune
pentru eventualitatea imposibilității de a
întruni conferența națională”.Lăs' că noi n'am scris și n'am concludat
pentru eventualitatea, ce ni-o ascrie „Drep-
tatea”, dar' să vedem pentru-ce zice „Dreptatea”
că noi am ajuns la „altă concludsiune”? —
Simplu, pentru-că noi n'am citat concludus
conferenței din 1892, ci pe cel al conferenței
din 1887.Recunoaștem, că am omis acest concludus,
și că ar fi fost mai bine să fi publicatde nou și concludus din 1892, dar' asta e o
omisiune, care s'a făcut și pace. Bine, dar'
cum poate om obiectiv, serios, „priceput” și
„copt” — cum ar zice „Ler” — ca din aceasta
se deducă îndată o „schimbare de front”, „un
nou atentat” etc.?Între oameni de bună credință, nepre-
ocupăți și obiectivi, această într'adevăr nu-și
are locul, și nu putem îndestul regreta, că
dl „Ler”, în hiperzelul seu de a să război cu
ori-ce preț după răpausul de 15 luni, s'a
avîntat până la atîta, căt să facă din noi
„atentatori” la organismul partidului național.
Și într'u adevăr numai cu înădușirea indig-
nării noastre legitime și cu considerația, ce
o avem în prima linie la cauză, putem să
trecem astfel peste acest trist fenomen.„Dreptatea”, ca să pună în colorii căt
mai îngrozitoare „schimbarea de front” și
„atentatul” făcut — chipu — de noi, repro-
duce toate concluduse conferenței dela 1892.
Credem, că a fost un lucru superfluu, pen-
tru-că în materia ce ne preocupă, alegerile,
nu taie decât concludus cel mai scurt, dela
punctul 3. Îl reproducem și noi aici, ca să
suplinim omisiunea din rîndul trecut, și încă
cu același aparat de litere, cum l'a repro-
dus și „Dreptatea” spre ilustrarea „atenta-
tului”. Eată-l:„Conferența constată, că poporul româ-
n, care la ultimele alegeri numai într'un singur
cerc electoral s'a putut valida liber, este de
fapt exclus din cadrul constituționalismului
atît prin legi electorale, cît și prin praxa
constituțională la alegeri, și este condamnat
la o pasivitate involuntară pe câmpul luptelor
constituționale: ea decretează deci, față
cu alegerile dietale iminente, pasivita-
tea generală absolută a tuturor Româ-
nilor din țerile coroanei Sfîntului Ștefan”.Comparînd acest concludus cu cel dela
1887, rezultă numai deosebirea, că cel dela
1887 mai autorisa „comitetul central” ca din-
tre acele puține cercuri electorale din par-
țile ungurene și bănățene, în cari in-
teresele programei și respective ale parti-
dei noastre s'au manifestat, să candidatură și
alegeri de partide.În aceeași zi, în înțelegere cu comite-
tul central, se poate face *excepțiune*.”Ei bine, acesta-i „atentatul”, aceasta-i
„schimbarea de front”?D'apoi de acestea nu noi, ci „Drepta-
tea” le-ar pute comite.În sfîrșit o vorbă ca o sută, morala în-
tregei fabule este și rămîne: Domnilor, să fim
obiectivi și de bună credință!

Măcelul dela Mehadica.

Din raportul ce l'am publicat ieri
și cele-ce urmează mai jos, este evident,
că la Mehadica poporul a picat jertfă
earăși brutalității gendarmeriei; că or-
ganele administrațiunii eară au procedat
cu ușurătate așa de cinică și așa de re-
voltătoare, încât e de nepriceput, dacă
nu am admite ura de rasă ca motor
principal.De altă parte este evident, că zia-
rele maghiare au mințit în această afa-
cere tot așa de revoltător, pe cît de
revoltător s'au purtat gendarmii bestiali,
șeful lor și președintele locului.În cele următoare dăm informațiunile
mai noue ce ni-au sosit.

Povestea tristă.

Un alt corespondent ne scrie urmă-
toarele informațiuni:

Caransebeș, 30 Iunie n.

Mercuri, în 24 l. e., au fost avisați lo-
citorii comunei Mehadica, ca să aștepte pe
conducătorul cărților funduare și pe ingineri,
cari au fost trimiși ca să execute hotărîrea
congregațiunii comitatense, cu privire la măs-
surarea și comasarea pămîntului din această
comună. Această avizare a produs între lo-
citori o nemulțumire generală pentru-că se
sulevaseră mai multe versiuni cu privire la
intențiunea celor-ce au adus hotărîrea în
privința aceasta. Locitorii adecă credeau,
că în urma comasării, mulți dintre dînșii vor
perde o parte din pămîntul ocupat din islaz.
Pe de o parte împregiurarea aceasta, pe altă
parte însă împregiurarea, că primarul comunalfavorit și susținut la putere contra voinții po-
porului, ar fi defraudat banii oficioși, a agitat
foarte mult spiritele, cu atât mai virtos, că
toate încercările din partea locuitorilor de a
exopera delăturarea lui, au rămas fără nici un
resultat. În astfel de agitare a aflat comi-
siunea trimisă pe poporul adunat înaintea casei
comunale cu scopul, ca și de astă-dată să re-
clame drepturile lor. Vîzînd membrii
comisiunii starea agitată a comunei,
n'au voit să stee de vorbă cu po-
porul adunat, temîndu-se de o eventuală
erupțiune a amărăciunii poporului. În urma
acestora, primarul pentru-ca să-și răsbune
asupra celor-ce îl învinovățiau, a făcut numai
decît arătarea la pretură, din partea cărei s'au
trimis 6 gendarmi, cari sosind la fața locului,
au arestat 16 locuitori din comună, cari erau
totodată și reprezentanți comunali. Indignat
de această purtare scandaloasă a primarului,
poporul a cerut ca să fie eliberați cei deținuți,
precum și delăturarea primarului. Vîzînd
pretorul cercual *Delvauc*, că agitația crește
tot mai mult, a eliberat pe cei închiși, dar' a
doua pretensiune de a delătura pe primarul
n'a voit să o împlinescă.Poporul cu insistență cerea depunerea
primarului fără de a face însă întrebunțare
de vre-un pas agresiv, după-cum susțin foile
maghiare, cu atât mai virtos, că poporul nu
era înarmat cu nimica. Vîzînd pretorul, că
poporul insistă și mai departe pe lângă cererea
lor, a dat poruncă gendarmilor ca cu baione-
tele să-i împrăștie. A fost de ajuns această
poruncă, pentru-ca aceste hie să-și potolească
setea lor bestială după sînge românesc, pen-
tru-că cu toate-că poporul la amenințarea pro-
topretorului a voit să se depărteze dînșii au
început să puște din toate părțile asupra po-
porului, așa că la moment au rămas 6 morți
și 20 răniți de moarte, între cari și 3 muieri.În aceeași zi, la porunca comitetului-su-
prem al Lugojului *Jakabffy*, au fost trimise
trecînd separat 2 companii de hovezi din Lugoj
și 2 companii de infanteriști din Caransebeș.
N. L.

Dela fața locului.

În sfîrșit s'a găsit și în localitatea
nenorocită un om, care se înformeze pu-
blicul despre starea lucrului pe basa ce-
lor vîzute și auzite. Eată ce ne scrie
acest martor ocular:

Mehadica, 30 Iunie n.

Vineri, la 26 Iunie, comuna noastră a
fost scena unor grozăvenii, cum nu s'a mai
vîzut, nici auzit, în părțile noastre. Sîngele
grînițerilor, care mai înainte se vîrsa numai
pe câmpul de războiu, pentru patrie, tron și
neam, a fost vîrsat acum pe ulițele comunei,
făcînd bălți întregi. Ieri la 4^{1/2} ore d. a. Me-
hadicianii au fost împușcați, ca și niște căni
din partea alor 6 gendarmi. În prezența lo-
cotentenului lor, *Bányai*, și a șefului ler pre-
torul *Delvauc Bela*. Au fost împușcați 21
de Români, bărbați și trei femei, dintre cari
patru au rămas morți, doi au murit peste
noapte, și alții trag de moarte. Afară de acea-
stia, oficios constatăți, mai sînt și alți răniți,
dar' nu vor să se arete.

Eroii vîrsării de sînge.

Înainte de a vă expune istoricul întîm-
plării, trebuie să vă prezentez pe eroii sînge-
roși ai acestui măcel. Numai astfel se va
pute pricepe lucrul. Afară de gendarmi, bru-
tali și fără inimă, plini de ură de rasă, ca
toți tovarășii lor, e de remarcă locotentenul
Bányai, care a dat fatala comandă de moarte.
Șeful tuturor este pretorul *Delvauc Bela*, un
renegat francez (după nume) dar' șovinișt, cum
stă scris în — milleniu. Și el este unul dintre
cei-ce au călărit la bandierii milenari din
Budapesta, — pe calul altuia. Acum, ne mai
avînd cal, vrea să călărească pe poporul din
Mehadica, cum a și călărit. Om ușuratic, cam
luat de pe grăunțe, cum zice Românul, cu o
mustață suțită ca burghia (sfredeluş) el poartă
o helari pe nas, și se cară pe roată, ca un co-
pilandr — e biciclist. Dar' româneste nu
știe mai nimic, nici nu-și dă truda să învețe, deși
trăește într'un ținut curat românesc. Se poate
zice, că el e în prima linie de vină de toată
nenorocirea, în care a băgat atâtea familii, și
dacă ziarele ungurești au mințit asupra fap-
tului, el este isvorul informațiunilor false.
Dar' lui nu-i pasă...! Pe când pe strade stăteau
morții, el bancheta...

Conflictul.

Vineri dimineața acest domn a venit în comuna noastră, unde erau deja 6 gendarmi sub conducerea locotenentului Bányai, cari arestaseră 16 oameni. Poporul auzind de aceasta a început a se aduna, "a se vadă ce e? Era o ceată ca de 120 oameni, printre cari muieri și copii; oamenii n'aveau nici măcar băț în mână, de unde alte arme. Ei cu căciulile a mână începură a ruga pe pretorul, ca să elibereze pe doi arestanți Petru și Iacob Sandru, ca să se înțeleagă cu ei. Au fost eliberați și întrebați fiind de popor, de ce i-au arestat, ei au răspuns: "Zice, că noi v' am sumuțăm în contra primarului... că agităm..."

Turburarea poporului.

Auzind acest motiv de nimica, poporul s'a rugat să-i elibereze pe toți. I-au eliberat.

În urmă poporul început să strige, când unul, când altul:

"Afară cu primarul! Jos cu primarul! Nu ne mai trebuie! Pane-ne altul! Nu-i bun! Afară cu el! Pune alt primar! Pretorul îi mîna acasă. Dar' poporul răspundea: "Noi nu ne ducem, până nu depui pe primarul. Jos cu el! Nu ne mai trebuie!" — și făceau observări la adresa primarului.

Pretorul respundea mînios: "Ala lucru nu fașe! "Pălăria jos!" "Acas!" — și cu asta el a intrat în curtea notarului. Mulțimea merge după el, strigând: "Lapădă pe primarul!" Ei împinseră de poarta curții, se deschise, și strigau: "Pune alt primar!"

"Foc!"

Pretorul se înțelege cu locotenentul Bányai să împrăștie poporul și tabloul lua din ce în ce culori mai serioase.

Bányai postă gendarmii în fața mulțimii, și comandă din curte "Foc!". O detonătură groznică a resunat, dar' nimic mai mult. Se vede că, ori au pușcat în aer, ori au pus patroane oarbe.

Oamenii au rămas nefricăți și strigau mai departe: "Până nu pui alt primar, și nu lapezi pe acel mișel, noi nu ne ducem!"

Imediat locotenentul comandă a doua oară "foc!" și atunci deodată patru voinici ca stejarul se răsturnară jos. Poporul începu a fugi în toate părțile. Gendarmii eșiră afară la stradă și începură a da foc repede după popor, fugind după ei, trei în sus, trei în jos pe scări.

O muieră venia dela moară — o pușcă. Una venia dela câmp cu iarbă pentru vite — o pușcă. Vecina notarului sta în curtea ei, privind cu groază — o pușcă în ușa oborului (curții) etc. etc. A fost o adevărată vânătoare...

Cei 4 mai întâiu căzuți sînt pușcați în față, ceilalți toți în dos sau de o parte.

Distanța între ocolul notarului, de unde au pușcat și locul, unde au căzut morții și răniții e de câte 10 până la 50 pași.

Scene grozave.

Toată comuna s'a pus în mișcare. Era o ferebă mută, înădușită și o groază. Multime de oameni, bărbați, femei și copii alergau la fața locului de sînge, unde erau răsturnați morții și răniții... Planșete și bocete umpleau aerul... Stradale erau bătute de sînge, peste care se vărsau lacrimi de orfani și văduve.

Soarele îngreșat de atîta sînge, și de atîta barbarie, s'a coborît și s'a ascuns după munți. Se făcuse seară, întunec. Tătani, mame, soții, copii, rămași orfani se boceau pe

lângă un cadavru îngălbinat, întinat, ce sta prăvălit în pravul uliței... Plîngeau femeile de rîsună și în mână țineau câte o făclie, care făcea un palid cerc de lumină, ca să vezi înegrite jertfele barbariei gendărmerești. Începu să ploaie... părea, că și cerului îi e milă, ori greață și vrea să spele sîngele nevinovat, ce s'a vărsat. Ploua pe cadavrele răsturnate în mijlocul străzii, și femeile plîngeau și mai tare de milă, de jale, de indignare, de rușinea sorții la care au ajuns, — ear' în cancelaria comunală locotenentul cu ortacii sei stăteau la o masă încărcată cu vin și bere, și rideau și glumiau, batjocorind pe Românele, cari se boceau amar!

Se poate să mai întârzie răsunarea dela Dumnezeu?

.....Despre purtarea pretorului și protopretorului, veșirea miliției, obrăznicia primarului, cum cadavrele au fost duse dela fața locului, cum le ploua etc... voi scrie mai târziu. Acum închei, cu rugarea ca toate zările române și străine se publice aceste amănunte pentru restabilirea adevărului denaturat de zările maghiare.

P. a lui Andreiu.

Conflicte cu Sîrbia.

"Budapesti Hir-lap" dela 1 Iulie, ocupându-se în articolul de fond cu visita principelui muntegrec la Belgrad, vorbește și despre noul conflict între poliția ungară și cea din Sîrbia. Eată cum o scaldă:

"Această violare n'are mai multă însemnătate, ba încă și mai mică decît aceea, cu vătămarea steagului unguresc (ars). Atuncia n'am căpătat satisfacție, vom căpăta oare azi? Ambasadorul nostru a reclamat și protestat, o se capete ceva notă de scusă și din nou va fi luat de ris. Dar' această vătămare continuă din partea sîrbească de sigur este menită a strica prietenia între cele două state; și așa se pare, că cuvintele admiatoare ale ministrului de externe Goluchovski, rostite în delegațiune, au rămas fără efect asupra puternicilor din Belgrad."

Câtă resignare înduioșătoare din partea unui grandoman. Câtă precauțiune a nu înșăpri lucrurile! Aproape suspectă, de a fi comandată, cu remunerație bună, spre a nu "întăriți orgoliul național", bine înțeles cel mortos.

"Pester Lloyd" tace și ceilalți după el; "Magyarország" nu scrie articoli de fond, nu cere, nici urgent, nici neurgent, să se trimită "monitor la Belgrad", cum făcea pe vremea de atunci, înainte de a se fi intrunit delegațiunile.

Liniste completă? Spune, dragă pașo dela Buda, pentru-ce toate acestea. "Ți-e teamă că vei mânca earăși rușine, nu-i așa?"

ȘVINDEL

CONGRESUL ZIARIȘTILOR.

"Pester Lloyd" începe deja a publica "vocele de presă" din peana acelor ziariști, cari au petrecut așa bine concediul ce-l aveau dela șefii lor, întorcându-se din Moscova, în Iudapesta millenară și filialele ei din Cluj, Balaton-Füred, Porțile-de-fer etc., ear' în primul rînd la Ós-Budavár și alte asemenea speluncii culturale millenare, ale națiunii singure alcătuitoare de stat jidano-maghiare.

Debutul acesta îl face "Pester Lloyd" cu ziarul "Echo de Paris", ce li-l trimite corespondentul seu de acolo, cu niște comentarii foarte caraghioase, menite numai a îmbăta pe patrioți cu apă rece, adică: pe de o parte a le mări grandomania morbidă,

ear' pe de altă parte a le scădea, a le întuneca "mîntea sănătoasă", de care era vorba în articolul lui "Hamburger Nachrichten", în pasagiul suprimat în adins de către "P. Lloyd".

Cel mai mare șvind el jidănesc în afacerea congresului (!) ziariștilor au comis-o arangatorii, se înțelege cu Bánffy în frunte, cu așa zisii "ziariști ruși", care ar fi venit în număr de peste 30 inși. Grozavă înșelătorie!

Corespondentul din Budapesta al lui "Nar. Novny" i-a văzut pe toți acești ziariști ruși, a vorbit chiar cu ei și i-a recunoscut, că afară de doi toți au fost Jidani. Eacă ce scrie el: "Cetind zările de aici ai crede că Rusia a trimis la expoziția millenară o deputație strălucită, cu un general în frunte, căci în ele băjbăde de vre-o câteva zile cuvinte și nume rusești: general, "Novoe Vremia", "Kazan", "Tiflis", "Nijni-Novgorod", "Petersburgska Vedomosti", etc. Sună de sigur foarte reprezentativ. Zările scriu, că au venit 35 astfel de Ruși; ia să luminăm o țir acest contra-Világos. Guvernul unguresc a profit pe ziariștii străini, ce se întorceau dela Moscova, de a veni la Budapesta să vadă expoziția, oferindu-le pe lângă multe alte favoruri și acela, că dela granița rusească vor fi aduși cu tren separat gratis. S'au găsit 35 de inși, cari au primit această invitație politicoasă și avantajoasă, mai ales în timpul de vară, când fiecare are dor de călătorie. Și dă-i cu d'alde acestea: vin cei din Moscva! Vin Rușii! În Rusia cea întinsă se găsește, bine înțeles, și diferite soiuri de chilipirgii, poate-că s'a acățat de ei și câte unul doi Ruși aievea. Ștabulul însă, al cetei acesteia de ziariști ruși consistă numai din Jidani, cea mai mare parte corespondenți ai ziarilor străine, ceea-ce reese și de acolo, că în numele lor a vorbit colaboratorul ziarului nemțesc "Herold", o foaie jidano-nemțescă, ce apare în Petersburg. Frumoasă reprezentația a Rusiei. "Herold" vorbește în numele ziariștilor ruși!

"Dar' ce să zici de generalul", și încă "în uniformă"... Știi ce a eșit din acest general? El nu este altceva decît un Jidan în uniforma studenților ruși, cum o poartă toți studenții acolo. Așadar: în numele Maghiarilor a bineventat pe oșpeții "ruși" Gelléri Mór, un Jidan nefalsificat, ear' în numele Rușilor îl mulțumește Jidanul nefalsificat dela ziarul jidano-nemțesc "Herold", scris pe seama Jidanilor și Nemților din Rusia. Bucurați-vă deci popoarelor înfrățite, Maghiari și Ruși!

"De sigur, încheie corespondentul după-ce s'au mirosat unul pe altul, că înșelăciunea a zis cătră talni-Maghiarul: "Eppes Moritz, jetst kimen vor auf Portion Schalet mit Knoblauch. Ei vedeți, dar', astfel de operete se joacă pe scena millenară."

Gratulăm din adîncul inimii arangiatorilor millenariști pentru această înfrățire. Vorbim sincer, credeți-ne, zău, sincer vă gratulăm.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

"Gazeta Transilvaniei" (nr. 136) scrie în prim-articol despre "Infrățirea sîrbo-muntegrecă", în care relevează și comentează frumosul exemplu de înfrățire națională dintre Sîrbiilor din regat și cei muntegreci, cari "totdeauna au avut ambiția de a juca rolul conducător în mijlocul întregului popor sîrbesc și, precum se vede, ei o nutresc și astăzi."

"După fraternizarea bulgaro-sîrbească — zice "Gazeta" — urmează acum fraternizarea sîrbo-muntegrecă. S'ar pare, că este sistemă în aceste apropieri și că vecinul devotament al "fraților dela Mează-Noapte", cum zise principele Nikita, este în ajun a da slavismului din Orientul european un nou avînt prin înființarea unei confederațiuni slave balcanice."

"Deocamdată însă — sîrșește articolul — nu se prevede, că aceste aspirațiuni ale micelor state slave din Balcani ar pute să sgdue pacea, aprinzînd cearta între marile puteri."

"Dreptate" (nr. 136) începe din incidentul proximaler alegeri o serie de prim-articoli intitulați: "Să ne orientăm". Articolul arată, că de dușmănoase sînt dispozițiunile opiniei publice maghiare față de noi și constată, că basa acestora e "seducerea, mistificarea" din partea guvernului și a conducătorilor partidelor maghiare. De aici isvorește tot rîul și de aceea: "absolut nici unde: nici în sus, nici în jos; nici la guvern, nici în smul cutărăm partid, dispoziția bună sau căt de căt umană față de noi, nu există, nici poate sau cutează a se manifesta pe față, chiar dacă doară ar exista în cătva în ascuns, — ca jarul sub spuză."

Amintirea lui Traian Doda.

Românii din Caransebeș au făcut un frumos act de pietate națională. Ei au celebrat amintirea regretatului general Traian Doda, care vrednic s'a făcut ca amintirea din neam în neam să se perpetueze. Fie, ca sîrberia aceasta să se repețească din an în an; fie, ca Românii din Caransebeș să afe imitatori.

Parastas pentru generalul Doda.

Raport particular al "Tribunei". Caransebeș, 29 Iunie n. Se împlinește un an, de când bravul general Traian Doda a trecut la cele veșnice. Întru amintirea lui s'a ținut în Caransebeș un parastas, Sămbătă în 15/27 Iunie a. c. La acest parastas a participat Preasfinția Sa domnul episcop Nicolae Popea, Preacuvioșia Sa părintele arhimandrit Filaret Musta, consistorul diecesan, comunitatea de avere, corpul profesional dela institutul pedagogic-teologic cu întreaga tinerime "in corpore", oficii activi și pensionați și public distins.

Serviciul divin l-a săvîrșit părintele propop Ghidiu, asistat de preoții Storian și Buru. Răspunsurile le-a cântat corul elevilor dela institutul teologic-pedagogic.

Pentru noi această zi a fost o zi, care a resuscitat în inimile noastre toată jalea, care ni-a causat-o pierderea acelu bărbat, care prin virtuțile sale a ajuns la treapta înaltă de general și în această poziție nu numai că nu a uitat nici-odată de originea sa, ci din contră a luptat până în adînci bătrînețe pentru drepturile poporului seu, și n'a făcut totdeauna numai fală înaintea strănilor, prin caracterul seu neclintit în onestitate și iubire de neam, pentru care i-a bătut cu căldură nobila inimă, până la moarte.

So cuvine, că toți Românii să ne aducem cu venerațiune aminte de acest bărbat, căci astfel de fii trebuie să fie deplăși și neuitați să rămână înaintea unui popor, care știe ce e recunoștința.

Să zicem deci toți: Odihnește în pace sufletul nobil, căci Ți-ai împlinit cu credință datorița cătră națiunea ta și Ți promitem, că până ce strop de sînge n'estricat curge în vinele noastre, nu te vom uita bln.

Cronică po

Din Belgrad.

Într'o depeșă lungă particulară dela corespondentul lui "P. Lloyd" zice: "Toastul principelui Nicola s'au făcut numai azi (30 Iunie) cea mai mare seră în cercul reprezentanților puterilor străine, cari deși cu toții au fost de față la prânz de gală, dar' n'au înțeles toastul rostul limbă sîrbească. Principele n'a vorbit în improvizat, ci s'a cetit toastul scris în hîrtie. Se crede, că principele ar fidorit sigur a apăsa așa precis asupra aspirațiunii sîrbești, dacă toastul seu nu ar fi fost aprobat de mai înainte în Petersburg."

Această depeșă particulară a comunității o biuroul de corespondență tuturor abonațiilor sei.

Prin toastul însuși, prin aprecierea lui în cercurile diplomatice și prin lățirea acestor aprecieri de cătră telegraful oficios, visita domnitorului muntegrecan apare mult mai importantă decît în început; de aceea, poate, nu va fi fără interes a mai da câteva amănunte mai interesante din cele întemplate la Belgrad pe timpul vizitei. Dar' înainte de toate o rectificare: toastul cu pricina n'a fost rostit în prima zi, la cina, care a fost cu totul intimă, ci la prânzul de Duminecă.

În ziua aceasta, înainte de amiază, își depuseră la palat omagiile corpurile constituite și diferite instituțiuni, începînd cu ministrii; în sala mare dela palat, sub un baldachin Nikita ședea la dreapta, Alexandru la stînga și regina Natalia între ei; la dreapta dela principele stăteau în picioare ministrii și adjutanții acestuia; la stînga regelui ministrii și adjutanții lui. Au venit între alții: clerul cu metropolitul Mihail în frunte; șefii celor trei partide politice: Minkovici, Ristic, Pasici, etc. deputația Bosniacilor Nikita n'a primit-o. Cuminte, poate chiar șiret lucru.

Sute de telegrame au sosit pe adresa ambilor domnitori, — adaugă coresp. lui "Magyarország", după care reproducem aceste amănunte — din toate țările unde locuiesc Sîrbi, din România și Rusia; cele din Bosnia-Ertegovina au fost oprite. Și Milan a trimis o depeșă mai lungă, în care salută pe vulturul Munților-Negri.

A treia zi s'a ținut mare revistă a trupelor concentrate în număr de 40.000; ear' după amiază sîrberă populară în dîmbrava Topcider, unde se află și o viză. Toți erau îmbrăcați în costume de regina, Nikita în costum sîrbesc, Alexandru în costum muntegrecan; ministrii muntegrecini umblă numai în costumul lor național. Ministrii ambilor domnitori danțau împreună cu țeranii danțului național Kolo.

Din Belgrad principele Muntegrecului a plecat la 30 Iunie, seara la 8 ore, ajungînd la Viena la 1 Iulie dimineața. Aci i-se vor alătura cei doi fii ai lui, cari rămaseră lângă Viena, la Simmering, din cauza boalei celui mai mic dintre ei, Mirko.

Un cias după sosirea lui Nikita, M. Sa Împăratul a plecat la Ischl, deci nu s'au mai putut întîlni cei doi domnitori spre a discuta despre petrecerea celui dintîiu la Belgrad.

Poate-că într'adins au fost astfel întocmite lucrurile, dacă nu din ambe părți, cel puțin dintr'una, a lui Nikita, de a nu da ochi cu Monarhul nostru.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

ROMÂNII.

O caracterisare

de

Adam Müller-Guttenbrunn.

— Lupta națională. — Femeia română. —

(Urmare).

Poporul românesc nu voește să ajungă la un grad mai înalt de cultură pe prețul existenței sale naționale, — că Maghiarii stau mai sus în cultură decît Românii, aceasta o admit și ei, — el, poporul românesc voește să se desvoalte naționalcește și pe calea aceasta voește el să se ridice la starea ce i-se cuvine în viața de stat a Ungariei. Succesul lor, pe lângă toate nisunințele „panromanice“ ale unora, cari sînt păgubitoare cauze — nu poate să întârzie, pentru-că vedem cum reprezentanții poporului lucră și luptă cu o tenacitate neclintită în acest înțeles. În Memorandul lor dela Sibiu ei spun Maghiarilor, în felul lor original, următoarele:

"Dreptul înăscut de a-și manifesta omul cugete și sentimentele sale prin or-

ganele vorbirii, este absolut, care nu poate să cază în competența nici unei legislațiuni omenești din lume, precum nu cade în competența ei de a opri vîntul să nu sufle și șuier, boul să nu mugiască, lupul să nu urle, pasările să nu cînte; prin urmare orice atentat de a împedea și chiar a opri pe un popor dela usul cel mai larg al limbii sale naționale, este și rămîne un act ai tirăniei și încă al unei tirăniei pismătarețe și fricoase. Popoarele ca și indivizii singurateci își au viața lor proprie individuală, cu calitățile lor bune și rele, dară între calitățile lor bune cea mai bună și neprețuită este limba, care este manifestarea vieții sufletești. Dacă indivizii singuratici au drept la viața lor individuală, și dacă aceia cari omoară indivizii sînt condamnați de societatea omenească ca ucigași, ca bandiți și asasini, sau în casuri anumite ca bandiți spurcați, cu căt mai virtuos ar merita acest nume toți aceia, cari ar atenta la viața sufletească a unui popor."*)

Aceste sînt cuvinte pline de suc și putere și ele dovedesc mai mult, ca orice alta, pentru conștiința națională a conducătorilor români.

*) Citatul e scos din "Memorialul", așa numit al lui Bariția, care a fost scris și datat din înșărcinarea conferenței naționale dela 831. Vezi: "Memorialul", ed. II. Sibiu 1883, pag. 74—75. Trad.

Și mai bine și obiectiv mai convingător este descrierea starea Românilor din Ungaria în "Memorialul studenților universitari din România asupra stărilor din Ungaria și Transilvania". Această scriere polemică (București, Carol Göbel) singură produce mai mult material real pentru judecarea actualelor stări ale naționalităților din Ungaria, decît toate sedințele parlamentare din un an, dar' aici trebuie să mă îndestulesc cu aceea de a fi îndigat asupra ei.

Acum e timpul, ca să spunem un cuvînt despre moravurile și obiceiurile poporului român din Bănat și anumit despre femeile române. "Casa arde și baba se pieptenă", zice un proverb românesc foarte caracteristic. Prin el se indică una din însușirile cele mai bătătoare la ochi a Românei: mania ei de a se găti. Aceasta degenerază mai ales la cei bogăți așa de mult, încăt femeia devine un obiect de lux al cășii. Femeia celui sărac însă muncește ca o vită. Ea e în stare să-și ducă băiatul în spate, purtînd o corfă pe cap și învîrtind într'aceea, mergînd și fusul în mână. Unele din aceste femei își torc astfel pe cale cătră câmp, sau cătră oraș, toată cănepa.

Românii din ținuturile roditoare, din satele avute sînt adevărate măiestre în arta de a se face frumoase; receptele secrete necrisere trec la ele ca și niște tradițiuni vechi

din gură în gură; după aceste își pregătesc tinctoriile de frumusețe. Și într'adevăr, ele nici n'ar ave lipsă de acestea, pentru-că poate la nici un popor nu se găsește în general atîtea figuri de femei bine făcute, grațioase și frumoase ca și la Români. Ele sînt mai ales figuri sulegete cu brațe pline, rotunde și cu o rotunzime castă a pieptului, care place ochilor — lîngusește simțirile. Formarea capului adeseori e clasică, obrazul e mai ales oval perfect cu un nas roman marcat. Totuși ceea-ce e mai frumos la figurile acestea, este ochiul viu și totuși blînd, sfîcios, de mai multe-ori negru întunecat și adumbrat de gene lungi negre. Trebuie să mai amintim pîrul abundănt, pelița fină a Românei și gurița ei mică împodobită cu dinți tari sănătoși, apoi buzele rumenioare a căror culoare proaspătă se întrece cu cea a obrazilor. Albă ca laptele și roșie ca sîngele*) apare căt de fată de R.român, care umblă așa într'o cămașă simplă și numai ca de lux poartă dinainte și d'napoi căt un șurț și cătrînță făcută de ea însuși din lînă după forme străvechii. Durere, că femeile române sînt destul de nesocotite de își strică fața din frageda ținereță — cu rumele și tinctorii, așa de mult încăt mai târziu au chiar lipsă de aceste mijloace.

*) Wie Milch und Blut riecht so ein walachisches Mädchen aus...

Nu există nimic mai răpitor ca și o tineră fată de română, nimic mai picant, ca și o nevastă, mai matură, îmbrăcată de sîrbătoare, — dar' nu există nimic mai urit pe lume, ca și o Română bătrână, pe fața căreia meșteriile de înfrumusețare au început să se deie de gol. Nu înzădar zice Șvabii, că dacă în-tâlnești de dimineață o babă de română, înseamnă mare nenorocire; s'ar pute zice cu tot dreptul este o nenorocire. Eu sînt foarte tare convins, că fețele aceste stricate bătrănești au contribuit mult la susținerea credinței despre strigoii, care și azi trăește în poporul românesc.

Fata de Română trece de morală. Ea se bucură de mai puțină libertate, ca fata de Șvab, și stă sub o pază mai strictă din partea alor sei, decăt femeia română. Fata de șvab e lăsată cu totul în paza sorții, convingerile ei cu ficiorii sînt aproape nelimitate, ea merge la joc și noaptea; îndată-ce se mărită însă, se schimbă totul. La Română lucrul se întemplă întors.

Fetele numai ziua se pot întîlni cu ficiorii, și îndată-ce înserează trebuie se părăsească aria de joc, — pentru-ca să facă loc femeilor măritate.

(Va urma).

Maghiară

Străină.

...ană mai anul trecut presa cu zel și simpatie de ches-

...azi ziarele străine abia mai

...mai ales presa engleză, franceză și ita-

...Ziarele mari din Europa d. p. "Times"

...Cele mai multe din aceste articole sânt

...Ziarele germane au fost de astă-dată

...Ziarele adevărat germană, cea creștină

...Dl Beksis este cunoscut în Ungaria ca

...De un timp încoace el se năpustește și

...Anul trecut dl Beksis a publicat la

...Articolul dlui Beksis în "Revue Poli-

...a început autorul o ia pe glas șeptele

...Adevărul e, că nu poate să intre într'un

...Dl Beksis ar vrea se facă pe Francezi

...Adevărul e, că nu poate să intre într'un

...Un creier regesc-unguresc e lum-

...Ziaa nu mai apare. Foile din Rom-

...Civii de onoare ai Abrudului.

...Un Baedeker românesc A eșit

...Teoria nu se pot

...Un creier regesc-unguresc e lum-

...Teoria nu se pot

Dar s'ă continuăm, pentru-că teoreticia-

În Ungaria naționalitățile nemaghiare

Din contră, rasa (!) maghiară este din

Și în alt loc: "Înt'adevăr, rasa mag-

E nostim stilul acesta de Kecskenét în

Atitudinea culturală a rasi maghiare și

Dl Beksis e sigur de această creștere

"The Saturday Review" vorbind de mil-

"Dacă țeara aceasta (Ungaria) ar pute

Dacă ar șu Ungurii englezește, poate

...Liga Română".

CRONICĂ

Sibiul, 2 Iulie n. 1896.

Tarul bolnav. Foile din zilele aceste

Germania în contra duelului. Lui

Urși millenari. Ni-se scrie: Treceud

Un creier regesc-unguresc e lum-

Ziaa nu mai apare. Foile din Rom-

Civii de onoare ai Abrudului.

Un Baedeker românesc A eșit

Teoria nu se pot

Un creier regesc-unguresc e lum-

La largu! În Ungaria hoții sânt

Viena, 1 Iulie n. În cercurile diplo-

Petersburg 1 Iulie n. Greva manu-

Viena, 1 Iulie n. Din ocaziunea pe-

Constantinopol, 1 Iulie nou. Poarta

Paris, 1 Iulie n. În cercurile diplo-

Constantinopol, 1 Iulie nou. Poarta

Atena, 1 Iulie n. Noul guvern

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Londra, 2 Iulie n. Lui "Daily

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Londra, 2 Iulie n. Lui "Daily

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Londra, 2 Iulie n. Lui "Daily

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Mai nou.

„Correspondența vieneză“.

Sub titlul acesta am primit din Viena

Viena, 1 Iulie n. În cercurile diplo-

Petersburg 1 Iulie n. Greva manu-

Viena, 1 Iulie n. Din ocaziunea pe-

Constantinopol, 1 Iulie nou. Poarta

Paris, 1 Iulie n. În cercurile diplo-

Constantinopol, 1 Iulie nou. Poarta

Atena, 1 Iulie n. Noul guvern

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Londra, 2 Iulie n. Lui "Daily

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Londra, 2 Iulie n. Lui "Daily

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Londra, 2 Iulie n. Lui "Daily

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Iunie n. 1896.

Table with columns: Săptămîna, Căminul per foc, Prețul per 100 chilogr., etc.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with columns: Săptămîna, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

SERVICIUL TELEGRAFIC

Atena, 1 Iulie n. Noul guvern

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Londra, 2 Iulie n. Lui "Daily

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Londra, 2 Iulie n. Lui "Daily

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Londra, 2 Iulie n. Lui "Daily

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Londra, 2 Iulie n. Lui "Daily

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Londra, 2 Iulie n. Lui "Daily

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Londra, 2 Iulie n. Lui "Daily

Atena, 1 Iulie n. Ziarul "Asty"

Constantinopol, 1 Iulie n. Drept

Londra, 2 Iulie n. Lui "Daily

Cursul pieții din Sibiul.

Hârtie-monetă română . . . 9.47 vînd. 9.52

Lire turcești . . . 10.60 " 10.70

Imperiali . . . 9.60 " 9.80

Ruble rusești 100 a . . . 126 1/2 " 127 1/2

Galbeni . . . 5.60 " 5.65

Napoleon-d'ori . . . 9.50 " 9.51

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

" (rusești) . . . 9.47 " 9.53

"TRIBUNA"

Prețul abonamentului este: pe un an . . . 40 lei

Mobile.

Numai produse proprii, pentru întocmiri de salon, refector, dormitor și odăi de locuit în ori-ce stil, după desemnuri prescrise sau proprii.

Executarea lucrărilor la edificii, portale, întocmiri la prăvălii, hotele, cafenele, școale și biserici, altare, amvoane și strane.

Fritz W. Elges,
Sibiu.

Fabrica: Strada Sării (Zalzgasse) nr. 37. — Deposit: Strada Cismădiei nr. 30.

Primește comande din afară, garantând pentru materialul uscat și pentru o executare elegantă, cu cele mai moderate prețuri.

Atelier propriu de tapetier pentru mobile și decorațiuni.

Deposit bogat de tapete de hârtie. [1533] 3-20

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A ieșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL
arhiepiscopului și metropolitului
Andrei baron de Șaguna

sau
luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,
archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu se află de vânzare

Portretul domnului
Dr. IOAN RAȚIU.

Cu 50 cr.

Portretul domnului
Dr. V. LUCACIU.

În mărime de 38×23 cm.

Cu 50 cr.

TABLOUL
CONDAMNAȚILOR POLITICI
PENTRU CAUSA ROMÂNĂ.

Prețul 2 fl.

Tabloul condamnaților
în
PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

Românii la Dobrițin

12 Noemvrie 1892.

Prețul 1 fl. v. a.

TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE“.

În mărime 33×50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin postă fl. 1.70.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare, cu prețul de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus

Basa de drept a dualismului

de

Dr. N. D. cavaler de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apărută în Viena, este dedicată energicului

Dr. Carol Lueger.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opuscula „Asociațiunea transilvaniană și cultura populară“

POVEȘTI DE

adunate de

Ioan Pop-Retegea

Acest opuscul, care se extinde pe 24 pagini, prințind cele mai frumoase povestiri o însemnare a provincialismelor, o

50 cr. plus 10 cr. porto.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

impărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Biblioteca lui George Barițiu.

Cele mai ieftine cărți românești!

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu ajunse în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei“.

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI“,

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu **preț redus**. Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Opul întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc“.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

Alte cărți rari și prețioase.

Prețuri reduse:

Dicționarul limbii române, după însărcinarea dată de societatea academică română, elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Glossariu, care cuprinde vorbele din limba română străine prin originea sau forma lor, precum și cele de origine înduioasă. Elaborat de A. T. Laurian și I. C. Massimu. București 1871, 584 pagini numai 50 cr.

Opurile lui Caiu Corneliu Tacit, traduse de Gavriil I. Munteanu, director și profesor, date în tipar sub auspiciile societății academice după încetarea din viață a traducătorului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra procesului politic de presă al dlui George Barițiu, redact. „Observatoriului“, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertractarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.

Othello, novelă de Wilh. Hauf, traducere. 81 pagini numai 10 cr.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reîntrare al procurorului general și răspunsul prim-președintelui înaltei curți de cassatiune și de justiție la 16 August 1866 cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Actele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu, 1884 84 pag. numai 10 cr.

Tesaur de Monumente istorice, atât din vechiu tipărite cât și manuscrise, mare parte străine, adunate, publicate cu prefațe și note ilustrate de A. Papiu I. (Tomul II. și III.) București 1864 à 1 fl. 50 cr.

Două raporturi de-ale acelor prefecți de legiuni românești, cari în anul 1848/49 luptele cu insurgenții unguri până la reîntrarea trupelor imperiale în Transilvania. Sibiu 1884. 80 pagini numai 15 cr.

Istoria română pentru școlile primare de ambe sexele, de Gr. G. Tocilescu, aprobată și în special recomandată de onor. minister al cultelor și instrucției. București 1887. — 300 pagini numai 40 cr.

Criticele „istorice“ ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărmanate — informații ca manuscris de George Barițiu. Sibiu 1892. 22 pagini 5 cr.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1892. numai 20 cr.